

973

ஞானக் கும்மி

யேசுமதபரிகாரம்

முத்துக்குமாரகவிராசர்

இயற்றியன

அம்பலவாணபிள்ளையால்

பதிப்பிக்கப்பட்டன

உ

சிவமயம்

நானக் கும்மி

யேசுமதபரிகாரம்

இவை

யாழ்ப்பாணத்துச் சுன்னாகம்

முத்துக்குமார கவிராசர்

இயற்றியன

சுன்னாகம்

கு. அம்பலவாணபிள்ளையால்

பதிப்பிக்கப்பட்டன

1926

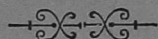
PRINTERS

P. R. RAMA IYAR AND CO.,

MADRAS

திருவருள் துணை

மு க வு ரை



“முன்னைப் பழம்பொருட்டு முன்னைப் பழம்பொருளே
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே.”

(மணிவாசகம்)

எனவும்,

“சிவனொ டொக்குந் தெய்வம் தேடினும்மில்லை
அவனொ டொப்பாரிங் கியாவரு மில்லை
புலனங் கடந்தன்று பொன்னொளி மின்னுந்
தவனச் சடைமுடித் தாமரை யானே.” (திருமந்திரம்)

எனவும் வரும் மெய்த்தேவவாக்குகளின்படி, சிவம் என்னும்
செம்பொருள் அநாத முத்தபதியாக நிலவுதல் போலவே, அச்சிவ
சம்பந்தமுடையதெனப் பொருள்படுஞ் சைவமும் என்றும் அழி
யாது நிலவுவதாகும். ஆன்மாக்களாகிய நாம் வினைக்கீடாகப் பல
பிறவுகளையடைந்து உண்மைநிலையை மறந்து போலிநெறிக
ளுட்பட்டு மயங்கி உழலுவதும் சிவபுண்ணிய மிகுதியால் வினை
யொழிவு நேருங் காலத்து மெய்யுணர்ச்சி பெற்றுச் சைவராய்ச்
சிவசம்பந்தமென்னும் வீடுபேறடைதலும் இயல்பாகும். “சைவஞ்
சிவனுடன் சம்பந்தமாவது” (திருமந்திரம், சாயுச்சியம், க.)

உலகவின்பமே பெரிதெனக் கருதிய பலரால் காலந்தோறும்
போலிக் கொள்கைகள் பல எழுந்து உண்மைகளை மறைத்து
வைத்தன. அவ்வக்காலங்களில் மெய்யுணர்ச்சி கைவரப் பெற்ற
சைவப்பெரியார் பலர் தோன்றிச் சிவானுபவ முற்றநின்ற
தத்தஞ் சிந்தனை சொற் செயல்களால் உண்மையை விளக்கிக்
காட்டியருளினர். ஆயினும், வினை வசத்தால் பிறற்றொன்று
உண்மையை உணர்ந்தார் மிகச் சிலரும் உணராதார் பலருமாயி
னர். அதனால், மிகப் பின்னாட்களில் உண்மைக்கு மாறாக எழுந்த
கிறீஸ்தம் என்னும் போலி மதத்தையும் அறியாமையாற் சில
லௌகிக சுகங்களை நம்பிய நம்மவருட் சிலர் கைக்கொண்டு, அம்
மதத்தவரால் ஏய்க்கப்பட்டு இடர்ப்படுவாராயினர். ஐரோப்பிய
ராகிய போத்துக்கேய ஒல்லாந்த மன்னர்கள் தங்கள் தங்கள் சிவத்
துரோகமான செயல்களால் இப்போலி மதத்தைப் பரப்பிச் சனங்
களை வருத்திக் கொடுங்கோன் மன்னராய்த் தாங்களும் நிலை

தளர்ந்து அரசிழந்து கெட்டார்கள். பிரித்தானிய அரசு நம்மூர்க்கு வரவே, மகனையு மொருகால் முறைபுரிந்தாண்ட செங்கோற் செல்வியாகிய விஜயமாதேவி (Queen Victoria) என்னும் மங்கையர்க்கரசியின் கருணையால் நம்மவர் சமய விஷயத்திற் சுவாதீன மடைந்து பண்டைய உண்மைநிலையை உணரும் புண்ணியமும் பெற்றனர். யாழ்ப்பாணத்தில் ஆறுமுகநாவலர், முத்துக்குமார கவிராசர், சங்கரபண்டிதர் முதலிய வித்துவான்கள் கிறீஸ்துமதப் போலிக் கொள்கைகளைப் பிரசங்கங்கள், பத்திரிகைகள், செய்யு ளூல்கள், வசன நூல்கள் வாயிலாகக் கண்டனஞ் செய்து அவற் றைக் கைக்கொண்டு வருந்தாவாறு பலரைத் தடுத்துவைத்தனர். இவர்கள் கண்டனங்களால் கிறீஸ்துமதக் கொள்கைகள் வலியிழந்து தடுமாறியதைப் பின்வருஞ் செய்யுளுங் காட்டும்.

“முத்துக் குமார கவிராச சேகரன் மொய்யமரிற்
றத்தித் தடக்குண்டு நாவலர் தாவச் சலிமடிந்து
சித்தங் கெடவுட றுமொத ரேந்த்ரன் சிதைத்தபைபிள்
செத்துக் கிடக்குது பாரசிவ சங்கரன் றெம்முனைக்கே.”

(மதுரை வித்துவான் சபாபதிமுதலியார்)

ஐரோப்பாவிலிருந்து தமது சுகசீவியங் கருதித் தம் போலி மதக் கொள்கையைப் பரப்புதல் காரணமாக அரசினர் பாவஷ யைக் கற்பிக்க முயன்று, உண்மையை யுணராது வருவாயையும் உத்தியோகத்தையும் பெறவிரும்பியோர் பலரை இளம்பருவத்தில் தங்கள் பள்ளிக்கூடங்களிற் சேர்த்துத் தங்கள் போலிக் கொள்கை களையே அவர்க்குப் புகட்டிவைத்த வெண்பாதிரிமார் மாயச் செயல்களையும், உண்மை உணர்ந்தும் உணராதும் சம்பளத்துக் காக நின்று மலங்குகள் போல வாலுந் தலையுங் காட்டி ஊரிலுள்ள பாமரரையும் ஏழைகளையும், ஓரொருகால் தத்தம் குருமாரையுமே எய்த்து விகடக் கூத்தாடிய கரும்பாதிரிமார் மாயச் செயல்களையும் இவ்வுறிஞர்கள் வெளிப்படுத்திய ஞானக்கும்மி, யேசுமதபரிகாரம், யாழ்ப்பாணச்சமயநிலை முதலிய நூல்களில் நன்கு காணலாம்.

இப்பொழுது எம்மால் வெளியிடப்படும் “ஞானக்கும்மி” என்பது சுன்னாகம் முத்துக்குமார கவிராசரால் பாடப்பட்டது. ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரவர்களால் முன்னர் இருமுறை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தப்பட்டது. இரண்டாம் முறை அச்சிடப் பட்ட காலம் ஆங்கீரசனா ஆனிமீ ஆகும். இந்நூல் கிறீஸ்தவப் போலிக் கொள்கைகளைக் கற்றாரும் மற்றாரும் நன்குணருமாறு

கும்மிச்செய்யுளாக அமைந்து, ஒழுகியவோசையும் விழுமிய பொருளுங்கொண்டு விளங்குதலின், அக்காலத்திற் பலரும் இச்செய்யுட்களை விரும்பிக் கேட்டுப் பாடம் பண்ணிக் கூறுவர். இக்காலத்தில் பழைய பிரதிகள் கிடைக்காமையால், பலர்க்கும் பயன்படுதற்கருதி இந்நூலையும், இவரியற்றிய “யேசுமதபரிகாரம்” என்னும் நூலையும் ஒருங்குசேர்த்து வெளிப்படுத்துகின்றும்.

இந்நூலாசிரியர் வரலாறும் பிறவும் எமது தந்தையாரவர்களால் வெளியிடப்பட்ட “முத்தகபஞ்சவிஞ்சதி” என்னும் நூலின் முகவுரையிலும், “தமிழ்ப்புலவர்சரித்திரம்”, “பாவலர்சரித்திரதீபகம்” என்னும் நூல்களிலுங் காணப்படும். இந்நூலாசிரியர் முத்துக்குமார கவிராசர் யாழ்ப்பாணத்திலே உடுவிற்பதியிலே வேளாளர் குலத்திலே சந்திரசேகரப்பிள்ளை மரபிலே தோன்றிய அம்பலவாணபிள்ளை என்பவரின் புத்திரராவார். இந்த அம்பலவாணபிள்ளையே எமது தந்தையாராகிய குமாரசுவாமிப்புலவரவர்களுடைய தாதைதன்றாத்தைக்குத் தாதையுமாவார். இம்முத்துக்குமார கவிராசர் வாசஞ்செய்தவூர் நமது சன்னாகம். இவர் காலம் இற்றைக்கு 90 வருடங்களுக்கு முன்னாகும்.

இவர் கல்வித்திறமை, கவியம் முதலியன எமது தந்தையாரால் “முத்தகபஞ்சவிஞ்சதி” என்னும் நூலுக்கு எழுதப்பட்ட முகவுரைப் பாகத்தால் அறியலாம். அதுவும் இங்கே காட்டப்படுகின்றது. “இவர் கவிபாடுந் திறத்தினால் யாவரினுஞ் சிறந்து விளங்கினார். இவர் கவினைக் கேட்டுணர்ந்த கற்றோர் பலரும் ‘முத்துக்குமாரகவிராசர்’ என்றே இவரை வழங்கி வந்தார். அங்கில திராவிட பண்டிதராய் அதிகார புருடராய்ப் பிரசித்திபெற்று விளங்கிய சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளையவர்களுக்குத் தமிழ் கற்பித்த தமிழாசிரியரும் இவரேயாவார். பிள்ளையவர்கள் தமது நூற்பதிப்புரைகள் எல்லாவற்றிலும் குருவணக்கமாக இவர்க்குக் கூறியிருக்கும் துதியே அதற்குச் சான்றாகும். குளாமணிப் பதிப்புரையிற் கூறிய குருவணக்கத்தை மாத்திரம் ஈண்டுக் காட்டுதல்.

தமிழாசிரியர் வணக்கம்

“தென்னுதமிழ்க் கடல்கடந்து செழியகலைத்

துறைபடிந்து திரிபின் ஞானக்

கொள்ளுகொண்டு நுகர்ந்தமுத்துக் குமாரகவி

மேகமிதைக் கொடிச்சன் னாக

வள்ளலென துள்ளமதி கொள்ளநறை
 விள்ளுதமிழ் மணஞ் சற்றேறி
 வெள்ளறிவின் முடைநாற்றம் வீவித்தான்
 விரைமலர்த்தாள் மிலைவன் மாதோ.”

“செய்யுள் வடிவமாக இவராற் செய்யப்பட்ட நூல்களுக்கு சிலவுள். அச்சிடப்பட்டிருக்கும் “ஞானக்கும்மி” “யேசுமத பரிகாரம்” என்னும் நூல்களும் இவர் செய்த நூல்தலேயாம். மற்றையனமுற்றும் அகப்பட்டில. இவராற் பாடப்பட்ட தனிப் பாடல்களும் எண்ணிறந்தன என்றும் முதியோர் சிலர் கூறுவர். ஒன்றேனும் எட்டிலே எழுதப்பட்டிருக்கவில்லை. இவரிடங்கேட்டுப் பாடஞ் செய்திருந்த அப்பொழுதை முதியோர்பாற்கேட்டுப் பாடஞ்செய்த முதியோர் சிலர் இப்போதும் இருக்கின்றனர். அவர் வாயிலாகவே சில கவிகள் அகப்பட்டன. அவற்றுள் அடியும் பிறவும் வேறுபட்டன சில. நான்கடியும் பூரணமாக இலாதன சில.

“இவை யெல்லாம் நீக்கி இருபத்தைந்து கவி மாத்திரம் ஒரு வாறு சுத்தமுடையனவாக அகப்பட்டன. இவை தானும் நிலை பெறுதற்குக் காரணம் யாவரும் விரும்பிப் படித்து நினைத்திருத்தற் கேற்ற வினோதமான சொற்சுவையும் பொருட்சுவையு முடையனவாய் இருக்குந் தன்மை என்றே கொள்ளுதும். இவ்விருபத்தைந்து கவிகளுள்ளே சில சிதம்பர நடராஜமூர்த்தி மேலன; சில சுன்னாகத்துச் சந்திரசேகர விநாயமூர்த்தி மேலன; சில ஐயனார் மேலன; சில மயிலணி நரசிங்கமூர்த்தி மேலன. பைதிருகமாயிருத்தலன்றி வினோதமான தக்க கவிகளாய் யாவராலும் விரும்பப்படுதல் பற்றி இவைகளை அச்சிடத் துணிந்தேம்.”

ஞானக்கும்மி, யேசுமதபரிகாரம் என்னும் இவ்விரு நூல்களும் இப்போலிமதக் கொள்கைகளை நன்கு கண்டித்துக் காட்டுவதோடு, இக் கொள்கைகளைத் தழுவியோர் மாயச்செயல்களையும் அவர் அடைந்த துன்பங்களையும் நன்கு காட்டுவன வாகும். இந்நூல்கள் யாவர்க்கும் பயன்படும் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை.

யாழ்ப்பாணத்துச்
 சுன்னாகம்
 அக்ஷயஸ்ரீ மாக்ஷிணி. }

இங்ஙனம்,

கு. அம்பலவாணபிள்ளை

விஞ்ஞாபனம்

ஆசிரியவிருத்தம்

சீர்கொண்ட கூடஸ்த நித்திய சுருபனாய்ச்
சிற்சத்தி மூர்த்தியாகித்
திகழ்சுத்த சாட்குண்ணிய சகிதனாய் நின்றபா
சிவனையவ னருளினாலே
சிந்தித்து வாழ்த்திப் பணிந்துசற் குருமூர்த்தி
சேவடி சிரந்தரித்துச்
சிவனருள் சிறந்தகணர் தேவர்முனி வரராதி
சிவபத்தர்தமை யேத்தியே
ஏர்கொண்ட பரமபதி சிவனொருவ னேயவ
னியம்பியரு ளாதிநூலும்
ஏகார்த்த நிகமாக மங்களே யந்நூலி
னிசைபெறுஞ் சற்சமயமும்
இதமோங்கு சைவமே பரகதி யுபாயமு
மியைந்தசிவ தீக்ஷையொன்றே
என்னுமில் வுறுதிதனை முன்வினை வசத்தினு
லெள்ளளவு முணராமலே
கூர்கொண்ட மதியின்றி நீதிதிரி பாதிரிகள்
குலவுகலி யுகமதனிலே
கொடியவஞ் சகமிக்க துட்டநரர் சிலர்முன்
குறித்தெழுதி வைத்ததீய
கூடவிவி லியநூலை மெய்தூ லெனவுளங்
கொண்டதனை நாடுதோறுங்

கூறிப் பிழைத்திட நினைந்து தம்நாட்டவர்
 கொடுத்தபல பொருள்கவர்ந்தே
 பார்தொண்ட விந்நாட்டில் வந்துசில சிதடரைப்
 பலபொருள் கொடுத்திழுத்துப்
 பாழ்நரகி னுய்க்கமுயல் வண்ணமழி வுறவவர்கள்
 பகர்மத விரோதமெல்லாம்
 பலரறிந் திகழ்ஞானக் கும்மியோ டேசமத
 பரிகார மெனுதூல்களைப்
 பண்புதரு மச்சிடைப் பதித்துலக மெங்கணும்
 படர்வித்த லுற்றனனரோ.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
8	12	அரசு	மாசு
9	10	அந்த	அந்த
10	26	பாதகம்	பாதகந்
14	9	சுத்தமென்றல்லவே	சுத்தமென்றல்லவோ
15	15	தாரகையென்றி	தாரகையொன்றி

உ

கணபதி துணை

ஞானக்ஞம்மி

காப்பு

சீர்கொண்ட வேதாக மங்களைப் பொய்யென்று
செப்பு மிலேச்சர் விவிலிய நூலினிற்
சார்கொண்ட பொய்மை விளங்கவோர் மெய்க்கும்மி
சாற்றப் பரசி வன்காப் பாமே.

க. மதவிகற்ப இயல்பு

ஆசிரியவிருத்தம்

சொல்லரிய பலயுகங்கள் கழிந்திடவும்
விகற்பமொன்றுந் தோயா துற்ற
நல்லநிக மாகமங்க ஞுணர்த்துசைவ
சமயவுண்மை நாடித் தோரப்
புல்லர்சிலர் மெய்யெனக்கொள் விவிலியநூ
லிடைப்புகன்ற பொல்லா மார்க்கஞ்
சொல்லுறுமிக் கலியுகத்தின் முளைத்துவிகற்
பித்ததிறஞ் செப்புவேனே.

ஆதியி லோரா யிரத்தறு நூற்றுப்பத்
தாங்கலி யத்தத்தில் மோசேயாம் வஞ்சகன்
ஓதுபல் புத்தகந் தீட்டிச் சமயமொன்
றுண்டாக்கி நாட்டினன் ஞானப் பெண்ணே.

சாற்றிய மூவாயி ரத்துநூற் றென்றாகச்
 சாருங் கலியத்தந் தன்னில் யோசேப்பினால்
 தோற்றிய யேசுவும் சீடரு மோர்மதம்
 தோன்றுவித் தாரேடி ஞானப் பெண்ணே. (2)

மூவாயி ரத்துநா னூற்றென்ற தாகவே
 முன்னுங் கலியாண்டில் ரோமையி லோர்குரு
 மேவுங்கத் தோவிக்க மார்க்கமென் றென்றினை
 வேறுகச் செய்தனன் ஞானப் பெண்ணே. (3)

பின்னும் மார்க்கத்தார் தங்களு டன்சிலர்
 பேதங்கொண் டேதாழு மோர்மத முண்டாக்கி
 மன்னுங் கிரேக்க மதமென்று சொல்லி
 வழங்குவித் தாரேடி ஞானப் பெண்ணே. (4)

நாலாயி ரத்தறு னூறுங் கலியாண்டில்
 நல்லறி வில்லாத லுத்தே ரெனூந்தூர்த்தன்
 மாலார் புரொடெஸ்டான் டென்னு மொருதுட்ட
 மார்க்க மியற்றினுன் ஞானப் பெண்ணே. (5)

முந்திய மார்க்கத்தைத் தேவ னருளினால்
 மோசேசெய் தானெனில் யேசுவென் போன்பின்பு
 தந்திடு மார்க்கத்தைச் சத்திய மாமென்று
 சாதிப்ப தெப்படி ஞானப் பெண்ணே. (6)

சத்திய மாவது யேசு மதமெனிற
 சாற்றிய வம்மதம் தோற்றிய பின்னரே
 கத்தோலிக் கென்னு மதமொன்று தோன்றிய
 காரண மேதேடி ஞானப் பெண்ணே. (7)

இந்தச் சமயங்கள் சத்திய மாகி

இருக்கி லிவைகளைத் தள்ளிப் புதிதாக
வந்த கிரேக்க சமயமென் றென்றை
வழங்கினர் யாரேடி ஞானப் பெண்ணே.

(8)

ஆய சமயங்கள் பின்னு நெடுங்காலம்

ஆங்கு வழங்கி விளங்கியே வந்துழி
மாயலுத் தேரின லேபுரோட் டெஸ்டாண்டு
மார்க்கமேன் வந்தது ஞானப் பெண்ணே.

(9)

ஆதியிலே வந்த மார்க்கமுந் தள்ளி

அதற்குப்பின் னேவந்த மார்க்கமுந் தப்பியே
பேதை மனுஷனுண் டாக்கின மார்க்கத்தைப்
பேணுவ தெப்படி ஞானப் பெண்ணே.

(10)

வல்லவர் கல்வி மதத்தி லுண்டாக்கிய

வம்புச் சமயத்தை நம்புமென் றேபிறர்
சொல்லுவார் சொல்லினுங் கேட்பார் தமக்கது
தோன்று திருக்குமோ ஞானப் பெண்ணே.

(11)

முன்னே கடவு ளருளிய மார்க்கத்தை

முக்கிய மன்றென்று தள்ளிச் சிலமக்கள்
பின்னேதம் புத்தியாற் செய்த மதங்கள்
பிழையல்ல வோவேடி ஞானப் பெண்ணே.

(12)

பெண்ணுசை யாலே யுலுத்தே ரியற்றிய

பேதை மதத்தினை நம்பி வழிக்கொளல்
மண்ணுலே செய்த குதிரைகொண் டாற்றின்
வழிக்கொள்வ தொக்குமே ஞானப் பெண்ணே.

(13)

முன்னே தொடங்கிய மோசே முதலிய
 மூர்க்க மனுடர்செய் மார்க்கங் களையிவர்
 இன்னேசன் மார்க்கங்க ளென்றுசொன் னாலிதில்
 ஏது பயன்வரும் ஞானப் பெண்ணே. (14)

உ. யேகோவா இயல்பு

கோச்சகக்கலிப்பா

உலகமெலாந் தருமிறைவ னொருவனாஞ் சிவனேயென்
 றிலகுநிக மாகமங்க ளியம்பிடவுந் தெளியாமே
 மலமகலா தமர்ந்தயெகோ வாவிறைவ னெனப்பிதற்றிக்
 கலகமிடு மூர்க்கருரை கண்டனஞ்செய் திடுவேனே.

தேவன் றனக்கு மகிமையுண் டாகவே
 சீவர்க டம்மைப் படைத்தானென் றுலந்தத்
 தேவன் றனைநித்தி யானந்த னென்றிவர்
 செப்புவ தெப்படி ஞானப் பெண்ணே. (15)

தன்னை வணங்க நரரைப் படைத்தனன்
 தற்பர னென்கில் நரரைப் படைத்திட
 முன்னர் வணங்க வொருவரு மில்லாமல்
 முட்டுப்பட் டான்போலு ஞானப் பெண்ணே. (16)

தம்பிரான் கற்பனை தன்னைப்பே யொன்று
 தடுத்துக் கொடுத்ததென் றுலந்த மார்க்கத்தை
 நம்பலா மோவந்தப் பேய்க்குள்ள தத்துவம்
 நாதனுக் கில்லையோ ஞானப் பெண்ணே. (17)

தேவன் விதித்த விதியைப்பி சாசொன்று
 சேர்ந்து விலக்கின தென்ப தறிந்தும்பின்
 மேவிய பாம்பு தனைவிரு தாவில்
 வெகுண்டு சபித்ததென் ஞானப் பெண்ணே. (18)

ஆதாமே வாள்வைகுந் தோட்டத்தி லேநர
காக்கு நச்சுக்கனி காய்க்கு மரமொன்றைத்
தீதாகத் தேவன் முளைப்பித்து வைத்த
திறமென்ன வோசொல்லு ஞானப் பெண்ணே. (19)

நச்சுக் கணியிது தின்று விறப்பு
நரகமு மாமென்று கர்த்தன்முன் கற்பிக்க
இச்சித்துத் தின்றவ ரச்சம யத்தில்
இறவா தொழிந்ததென் ஞானப் பெண்ணே. (20)

அப்பமு மான்கன்றுந் திவ்விய கர்த்தன்முன்
ஆபிர காமிடத் துண்டானென் பாரது
தப்பல்ல வோசொல் லுருவமில் லாதவன்
தானுண்ட தெப்படி ஞானப் பெண்ணே. (21)

கைவிர லாற்பத்துக் கற்பனை தீட்டினான்
கர்த்தனென் பாருரு வில்லா தவனுக்கு
கைவிர. லெங்குண்டு பொய்மார்க்க மென்பதைக்
காட்டிக் கொடுக்கிறார் ஞானப் பெண்ணே. (22)

ஏகன் பராபர னென்கிறார் மூவரென்
றெண்ணு கிறுரந்த மூவரு மோர்வடி
வாகுமென் பாரிது மெய்யாகில் மாறா
அருபி யெனலாமோ ஞானப் பெண்ணே. (23)

ஆதாமின் சந்ததி முற்று நரகத்திற்
காமென்று கர்த்தன்முன் கட்டளை யிட்டது
தீதாகப் பின்பவர் தங்களை முத்தியிற்
சேர்த்தது நீதியோ ஞானப் பெண்ணே. (24)

தாவிதென் போன்பர தாரத்தைத் தீண்டலாற்
 றுவிது வின்மனை யாட்டிக னைப்பிறர்
 மேவிப் புணருக வென்றந்தக் கர்த்தன்
 விளம்பும் வியப்பேது ஞானப் பெண்ணே. (25)

ஓசியா வைச்சோரப் பெண்ணோடு கூடி
 உவந்திரு வென்று யேகோவா புகன்றானே .
 கூசாம லிப்படிக் கர்த்தன்சொன் னாலினிக்
 கூசுவ தேதுக்கு ஞானப் பெண்ணே. (26)

ஆவியை யேவியே பொய்மொழி செல்லுவித்
 தாகாப்பை யும்மவன் சேனைகள் யாவையும்
 சாவக்கொன் றுன்கர்த்த னென்பா ரவற்கது
 தானீதி யாகுமோ ஞானப் பெண்ணே. (27)

௩. யேசு இயல்பு

கலிவிருத்தம்

தொல்லோர்புகழ் சிவனையுயிர்த் தொகையாவையும் புரக்க
 வல்லோனென நிகமாகம் வகுத்தோதவு மேன்மை
 இல்லாநர னும்யேசுவிங் கெமைக்காப்பனென் றுரைக்கும்
 பொல்லாதவர்க் குணர்வேறிடப் போதித்திடு வேனே.

தேவன் சனன மரணமில் லானென்று
 செப்பிடு வார்மரி யான்வயிற் றேன்றியே
 சாவுண்ட பாலனைத் தேவனென்றே செப்புந்
 தந்திர மேதேடி ஞானப் பெண்ணே. (28)

தந்தையும் மைந்தனும் வேறல்லர் யேசுவே
 தம்பிரா னென்கிறார் யேசு சிலுவையில்
 எந்தையே யேனென்னைக் கைவிட்ட ரென்றழு
 தேங்கின தேதுசொல் ஞானப் பெண்ணே. (29)

தப்பிலாக் கர்த்தனே யேசு வடிவாய்ச்
சுகத்தி லவதரித் தானெனில் யூதரால்
முப்பத்து மூன்றும் வயதிற் சிலுவையில்
மொத்துண் டிறப்பானோ ஞானப் பெண்ணே. (30)

ஓதுஞ் சகலசா மர்த்திய ஞானமெய்
உட்சுத்தம் யேசுவுக் குள்ளவென் றுலவன்
யூதர் பிடிப்பாரென் றஞ்சிப் பதுங்கி
ஓளித்துத் திரிந்ததென் ஞானப் பெண்ணே. (31)

மார்க்கத்தார் சாதியார் சேர்க்கக் கூடாமல்
வதைத்துக் கையாணி புதைத்திட்டுச் சந்தியிற்
பார்க்கட்டு மென்று சிலுவையி லேயிடப்
பட்டவன் றேவனும் ஞானப் பெண்ணே. (32)

மாசற்ற மத்தேயு லுக்காமுன் சொன்ன
வமிச வரிசைகள் வேறுவே றுனாக்கால்
யேசுக் கிறிஸ்துதான் வந்து பிறந்ததிங்
கெந்த வமிசத்தில் ஞானப் பெண்ணே. (33)

கன்னி மரியாள் கணவ னிருக்கவுங்
கர்த்தனா லேபிள்ளை பெற்றன ளென்கிறார்
மன்னிய கர்த்தன் பிதாவாகில் யோசேப்பின்
மைந்த னெனலாமோ ஞானப் பெண்ணே. (34)

நிச்சய மான பராபரன் முன்னே
நியமித்த மார்க்க நிலைமையின் றாகவே
தச்சன் மடங்கட்டு வானன்றி மார்க்கத்தைத்
தந்திட வல்லனோ ஞானப் பெண்ணே. (35)

மாயா நரகத்திற் போயினர் மீண்டு
 வராரென்பர் யேசுமுன் பாதல மார்க்கத்திற்
 போயினு னேயவன் மீண்டுவந் தானெனெல்
 பொய்யல்ல வோசொல்லு ஞானப் பெண்ணே. (36)

அப்படி வத்தி லடியுண்டு குத்துண்
 டறையுண்டு செத்துயிர்த் தான்யேசு வென்கிறார்
 இப்படி வித்தைகள் இந்திர சாலத்தும்
 இல்லையன் றேவேடி ஞானப் பெண்ணே. (37)

யேசுவைப் பேய்வந் திழுத்துக்கொண் டேகி
 யிடர்செய்து காட்டிடை நாற்பது நாண்மட்டும்
 அரசுப டுத்திற்றென் றுலவன் பேய்களை
 மாற்றுவ தெப்படி ஞானப் பெண்ணே. (38)

மெய்ப்பரி சுத்தாவி யாலே பிறந்துபின்
 மேற்பரி சுத்தாவி தன்னையும் பெற்றுள்ள
 மெய்ப்பரி சுத்தனும் யேசுவைச் சாத்தான்
 விரலிப் பிடித்ததென் ஞானப் பெண்ணே. (39)

யேசுவைத் தேவனென் றஞ்ஞானத் தாலே
 யிசைக்கிற வார்த்தையைப் பொய்யென் றுணர்த்தி
 யோசைசேர் யூதர்கள் சாட்சிக ளாகி
 ஒருங்கு கழறுவர் ஞானப் பெண்ணே. (40)

யேசுக் கிறீஸ்து படுமவே தனையினால்
 எல்லார்க்கு முத்தி வழிவந்த தேலந்த
 யேசுக் கிறீஸ்து பிறக்குமுன் மாண்டவர்க்
 கேது கதியாகும் ஞானப் பெண்ணே. (41)

உற்றிடும் யேசுவின் மானுடத் தன்மை
 யுலகத்தி லேமிகு வேதனைப் பட்டிட
 மற்றவர் தேவத் துவமிரட் சிக்கும்
 வகையேது சொல்லேடி ஞானப் பெண்ணே. (42)

யேசுவின் மேற்பரி சுத்தாவி வந்தன்
 றிறங்கி யுறைந்ததென் றுலந்த வாவியும்
 யேசுவு மொன்றல்ல வேறென் றியாரும்
 இனிதி னுணராரோ ஞானப் பெண்ணே. (43)

அநதகா லத்தினைத் தந்தையே யல்லாமல்
 யாருஞ் சுதனு மறியமாட் டாரென்று
 முந்த வுரைசெய்தால் யேசுக் கிறீஸ்துவும்
 முற்றறி வாளனோ ஞானப் பெண்ணே. (44)

மாதா வயிற்றில் மலங்கிக் கருக்குழி
 வாய்பட்டுத் தோன்றி வருந்திச் சிலுவையில்
 தீதாய் மடிந்த நரணப் பிரானென்று
 செப்பும் பிராந்தியென் ஞானப் பெண்ணே. (45)

ச. பரிசுத்தாவி இயல்பு

கலிவிருத்தம்

சுத்தி செய்வது தொல்லுயிர் கட்கருட்
 சுத்தி யேயெனுஞ் சுத்தியந் தேர்கிலார்
 சுத்த வாவியே சுத்தி செயுமெனக்
 கத்தும் வார்த்தையைக் கண்டித் திடுவனே.

வானி லிருந்து பரிசுத்த வாவி
 வயங்கும் புறப்போல யேசுவின் மேல்வந்த
 தானுற் பரிசுத்த வாவி யருவமென்
 றுங்கவர் சொல்வதென் ஞானப் பெண்ணே. (46)

அக்கினி நாக்க ளெனப் பரிசுத்தாவி
 அப்போத் தலருக்கு வந்ததென் றுலினி
 மிக்க வடிவுடைத் தவ்வாவி யென்று
 விளம்பவும் வேண்டுமோ ஞானப் பெண்ணே. (47)

விண்ணி விருந்து பரிசுத்த வாவி
 வியன்புற வாய்வந்த தேசவை யூதர்கள்
 மண்ணில் வருத்தும் பொழுது விலகி
 மறைந்து பறக்கவோ ஞானப் பெண்ணே. (48)

௩. சீவனியல்பு

கலிவிருத்தம்

ஒவலில் சைவநா லுணர்த்து முண்மையாம்
 சீவலட் சணந்தனைச் சிறிதுந் தேர்கிலாப்
 பாவிசண் மலைவுறப் பகர்ந்த நூலினுட்
 சீவனி னியல்பினிச் செப்பு வாமரோ.

சீவர்கள் யாவருந் தேவனாற் றேன்றினார்
 திண்ணமி தென்கிறார் தோன்றிய வஸ்துக்கள்
 ஒவாது நித்திய மாமோ வவர்க்கிந்த
 உண்மை தெரியாதோ ஞானப் பெண்ணே. (49)

தொல்பிறப் பில்லை பிறந்திறந் தான்மறு
 தோற்றமு மில்லையென் றோதுகிறார் சீவர்
 எல்லாரை யுஞ்சும மாகப் படையாத
 தெந்த நிமித்தத்தால் ஞானப் பெண்ணே. (50)

ஆதி மனித ரியற்றிய பாவத்தால்
 யாவரும் பாவிச ளாயின ரென்கிறார்
 ஓதி லொருவர்செய் பாதகம் தான்மற்
 றொருவரைச் சேருமோ ஞானப் பெண்ணே. (51)

நீத்திய சீவன் விலங்காதி கட்கில்லை
 நிச்சய மென்று நிகழ்த்து கிரூரவர்
 இத்திறந் தன்னை யறிந்ததெவ் வாறென்
 றியம்புவ ரோசொல்லு ஞானப் பெண்ணே. (52)

கா. கிரியை இயல்பு

கலித்துறை

ஞானம் பயக்கும் கிரியைசெய் வீரென்று நாடருமெங்
 கோனன்பிற் கூறிய தோரா திகழும் கொடியர்கொண்ட
 ஊனம் படும்பொய் விவிலிய புத்தகத் தூரேரத்த
 ஈனந் தருந்துர்க் கிரியையை யானிங் கியம்புவனே.

சாற்றுங் கிரியை விதியைப் பராபரன்
 தானே விதித்துச் சதாகா லமுமிதைப்
 போற்றி யதுட்டிக்கு வீர்கதி யுண்டென்று
 போதித்தான் கானேடி ஞானப் பெண்ணே. (53)

ஆசா ரியரால் வரும்பய னேதென்
 றலறுகி றுரந்த லேவியர் கூட்டத்தை
 ஆசா ரியராகத் தேவ னியமித்
 தபிடேகஞ் செய்தனன் ஞானப் பெண்ணே. (54)

சுத்தியே னென்கிறார் கர்த்தன்முன் னாரோன்
 சதரை முழுகிப்பின் சால்கை யலம்பிமெய்ச்
 சுத்தியா கிக்கோயி லுட்புகு வீரென்று
 சொல்லிய தோராரோ ஞானப் பெண்ணே. (55)

ஆசௌச மென்பிரா யச்சித்த மென்னென்
 றாற்று கிரூர்மோசே கற்பித்த புத்தகம்
 ஆசௌச முண்டுபி ராயச்சித்தம் முண்டென்
 றுங்கே னுரைத்தது ஞானப் பெண்ணே. (56)

தீர்த்தத்தா லங்கத்தி லுத்தைபோம் வேறென்ன
 சேரும் பயனென்பர் கிள்ளித் தெனிக்கிற
 தீர்த்தத்தா லல்லவோ ஞானஸ்நா நம்மென்று
 தீவினை தீர்ப்பது ஞானப் பெண்ணே. (57)

நாகமான் குட்ட வியாதியை யோர்தான்
 நதிப்புன லாடியே மாற்றின நென்பவர்
 ஓகையாய்த் தீர்த்தங்க ளாடுவா ரைப்பழித்
 தோதுவ தென்னேடி ஞானப் பெண்ணே. (58)

மாட்டுக் கடாரி யெருச்சுட்ட சாம்பரை
 வாரிக் குவிபவம் போமென்ற வாக்கியம்
 ஏட்டிற் பதிந்துகொண் டார்திரு நீற்றை
 இகழுவ தெப்படி ஞானப் பெண்ணே. (59)

முன்னே பரன்பன் மணப்பொற் பதக்கநன்
 முத்திரை யுத்தரீ யத்தோ டிடுமென்று
 சொன்ன தறியாரோ கண்டிகை யேனென்று
 சொல்லுவ தேதேடி ஞானப் பெண்ணே. (60)

அப்பமு டன்மது யேசுவின் தேகத்தோ
 டாகு முதிரத்தின் முத்திரை யாமென்று
 செப்பிடு வோர்தேவ முத்திரை யேதென்று
 செப்புவ தெப்படி ஞானப் பெண்ணே. (61)

புண்ணிய காலமென் றோதுவ தென்ன
 புதுமையென் றோதிப் புலம்புகின் றுரவர்
 நண்ணிய வெள்ளியும் ஞாயிறும் புண்ணிய
 நாளென்று கொள்வதேன் ஞானப் பெண்ணே. (62)

புண்ணிய மான தலமென்ப தேது
புகலுமென் பார்முன் பராபரன் கட்டளை
பண்ணிய வந்த வெருசலேம் மோகூத
பதியென்ப தேதேடி ஞானப் பெண்ணே. (63)

சேரும் பரணைமுன் மோசே தரிசனை
செய்துழிப் புண்ணிய பூமியி தாமிங்கு
வாரேல் செருப்பைக் கழற்றென்று தேவன்
வகுத்த தறியாரோ ஞானப் பெண்ணே. (64)

எண்ணையைப் பூசிச் செபஞ்செய்யில் நோய்ப்பவம்
இல்லையென் றேசொல்லும் புத்தகம் பார்த்தவர்
புண்ணிய நீறணிந் தேசெபஞ் செய்வது
பொல்லாத தென்பதென் ஞானப் பெண்ணே. (65)

யூதர் படைவெல்ல யேரிகோ பட்டணம்
ஒக்க விடிந்திட யோர்தா னதிவற்ற
ஆதியி லேநற் பிரதிமை தான்செய்த
தற்புத மல்லவோ ஞானப் பெண்ணே. (66)

மேலான கோயிற் பிரதிட்டை யேனென்று
வீண்பழி சொல்வார் சலொமோ னெனும்வேந்தன்
ஆலயங் கட்டிப் பிரதிட்டை செய்த
தறிகில ரோவெடி ஞானப் பெண்ணே. (67)

யேசுவ முன்னே யெருசலே மென்னும்
இடத்தில் விழாத்தெரி சித்தது தேராமற்
காசினி மீது விழாத்தரி சிப்பாரைக்
கண்டு நகைப்பதென் ஞானப் பெண்ணே. (68)

கைவிளக் காலயத் தேற்றுத லாரோன்
 கடனென்று கர்த்தன்முற் கற்பித்த தோராமல்
 நெய்விளக் காலயத் தேற்றுவார் தங்களை
 நிந்தித் துரைப்பதென் ஞானப் பெண்ணே. (69)

கல்லுக்கே னெண்ணெய்நெய் பால்தயிர் தானென்று
 கத்துகி றுர்மோசே யாத்திரா புத்தகம்
 சொல்லிய தாலபி ஷேக மகாபரி
 சுத்தமென் றல்லவே ஞானப் பெண்ணே. (70)

கற்பல கைப்பெட்டிக் கர்ச்சனை செய்யென்று
 கர்த்தன்முன் மோசேக்குக் கற்பித்த துண்டெனிற்
 நற்பூசை செய்வாரைக் கண்டு பழித்து
 நகைத்துத் திரிவதென் ஞானப் பெண்ணே. (71)

அப்ப மதிரச மாதிய பீடமுன்
 ஆகவைப் பாயென்று மோசேக்குத் தம்பிரான்
 செப்பின தில்லையோ மற்றவ ரிப்படிச்
 செய்வது பாவமோ ஞானப் பெண்ணே. (72)

குப்பைசெய் தன்னம் பழம்படைத் தேசைவர்
 கும்பிடல் குற்றமென் றோதுகி றுரவர்
 அப்பம ரக்குவைத் தாசீர் வதித்துண்ப
 தார்க்கு நைவேத்தியம் ஞானப் பெண்ணே. (73)

சொல்லிய வாபிர காம்வீட்டி லான்கன்றைச்
 சுட்டுத்தின் றுன்கர்த்த னென்ப தறியாமல்
 நல்லநை வேத்தியம் வேண்டான் பரனென்று
 நாடி நவில்வதென் ஞானப் பெண்ணே. (74)

சாட்டாங்க மாக நமஸ்காரஞ் செய்வது
தக்கதன் றென்பார் முழங்காலைப் பூமியில்
மாட்டிக்கண் மூடிக்கை நீட்டி விரித்து
வருந்துவ தென்னேடி ஞானப் பெண்ணே. (75)

ஊணுறக் கம்விட்டு மாதவஞ் செய்வதில்
ஒன்றும் பயனில்லை யென்கிறு ரேயது
வீணெனில் யேசுமுன் நாற்பது நாளுண்டி
விட்டேன் றவஞ்செய்தான் ஞானப் பெண்ணே. (76)

கெட்ட சவத்துக்குச் செய்திட வேண்டும்
கிரியையுண் டோவென்பர் தங்கள் சவங்களை
பெட்டகத் திட்டு முழங்காவி னின்று
பிதற்றிப் புதைப்பதென் ஞானப் பெண்ணே. (77)

சோதிடம் பொய்யென் கிறார்மரி யாளோர்
சுதனைப்பெற் ருளென்று தாரகை யென்றினுற்
சோதிடர் சேர்ந்து தொழுவந் தனரென்று
செல்லுவ தெப்படி ஞானப் பெண்ணே. (78)

எ. நரக இயல்பு

வேண்பா

ஆதிபரன் முன்னு ளருளியவே தாகமத்தில்
ஒது நரகினியல் போராத—நீ தியிலாப்
பொல்லார்செய் பொய்ந்தூல் புகன்ற நரகவியல்
பொல்லாமை சொல்வே னுவந்து.

நித்திய வேதனை யெய்துவர் சீவர்
நிரயத்திற் றீவினை யாலென்பர் சீவர்மேல்
வைத்த பகையாலே நித்த நரகத்தில்
வைப்பது தற்பரன் ஞானப் பெண்ணே. (79)

அக்கினி கந்தகங் கீடம் முதலாம்

அறித்த பதார்த்தங்க ளுற்ற நாகத்தை
மிக்கதோர் நித்த நாகமென் றோதும்

விதமேது சொல்லேடி ஞானப் பெண்ணே. (80)

அ. முத்தி இயல்பு

கோச்சகக்கலிப்பா

ஒப்பிலதாஞ் சிவநூலி லுணர்த்தியவீட் டியல்பதனை
தப்புறவுய்த் துணராதோர் சமைத்தவிவி லியநூலில்
செப்பியதோர் வீட்டியல்பு திருந்தாது திறம்புமுறை
இப்படியி னுறைவோர்க ளினிதுணர விசைப்பேனே.

முந்நான்கு வாயில் மதில்திருக் கோபுரம்

முன்னிய மண்டப வீதி நதிமணி

பொன்னூர் தருங்கனித் தாரு முதல

பொருந்திடம் முத்தியாம் ஞானப் பெண்ணே. (81)

முத்தியு மோரிட மாமதி லேவையும்த்

முத்தருந் தேக முடைய வராம்

நித்திய மாமிந்த முத்தி யிதற்கு

நியாயமு முண்டாமோ ஞானப் பெண்ணே. (82)

முத்தியின் மேவினர் தங்களி லேசிலர்

மேர்கபி சாசாகி வீட்டா ரெனிலதை

நித்திய பேரின்ப வீடெனும் புத்தகம்

நீதிக்கு மெய்யாமோ ஞானப் பெண்ணே. (83)

கூ. மோசே முதலியோர் இயல்பு

ஆசிரியவிருத்தம்

மெய்யனா மிலேச்சர் கொண்ட விவிலிய நூலைத் தீட்டி
வையக மதனின் மூடர் மயங்கிட வுபாய நாட்டிப்
பொய்மதந் தோன்றச் செய்த புல்லராம் மோசே யாதி
கையறி வில்லா மாக்கள் காதையிற் சிலசொல் வேனே.

மோசேயென் போனாதி புத்தகந் தந்த
முதற்குரு வென்று பிதற்றுக்கி றுரந்த
மோசே நரவதை செய்தவன் மாபாவி
மூர்க்கனி டம்பன்கான் ஞானப் பெண்ணே. (84)

தாவீது சங்கீத புத்தகஞ் செய்தருள்
சற்குண னென்கிறு ஞரியா வென்போனைத்
தாவீது தானே வதைப்பித் தவனுடைத் [னே.
தாரத்தைக் கைக்கொண்டான் ஞானப் பெண் (85)

முற்சலோ மோனெழு நூறுதா ரங்களை
முந்நூறு காமக் கிழத்தியர் தங்களைப்
பற்றிப் புணர்ந்து பரசம யத்திற்
படர்ந்தனன் காணேடி ஞானப் பெண்ணே. (86)

செத்த சுவத்தைப் பிழைப்பித்த தேலியா
தேகத் தெலும்பென்று கத்துகி றுரதை
வைத்திருந்த வுடல் செத்ததென் றுற்பின்னை
மற்றதும் பொய்யாமே ஞானப் பெண்ணே. (87)

ஓதுங் கிறீஸ்துவை நானறியே னென்
றுரைத்துப்பொய் முக்காலு மோடிப் பதுங்கினை
பேதுரு வென்போனை யப்போஸ் தலனென்று
பேணுவ தெப்படி ஞானப் பெண்ணே. (88)

பாதகஞ் செய்து பலர்மணி யாடை
 பறித்துத் திரிந்த பவுலெனுந் துட்டனை
 மேதகு சீடனென் றேசு தெரிந்த
 வியப்பென்ன வோவேடி ஞானப் பெண்ணே. (89)

முன்னே பவுல்கட்டுங் கச்சுத் துணிபிணி
 மோசனஞ் செய்ததென் றூரவா ரிக்கிரூர்
 என்னென்று சொல்லுவேன் கச்சுத் துணிக்கங்
 கிருந்த மகத்துவம் ஞானப் பெண்ணே. (90)

மத்தனும் லுத்தேர் சமயத் துரோகி
 மதிகெட்ட காழுக னென்றேகத் தோலிக்க
 சுத்த விரத்தர்க ளெல்லாருஞ் சாக்கியஞ்
 சொல்லுகி றுரேடி ஞானப் பெண்ணே. (91)

க0. கீரீஸ்தவர் இயல்பு
 ஆசிரியவிருத்தம்

மிக்கபல பொய்மலிந்த விரோத மோங்கும்
 விவிலியபுத் தகமதனை மெய்யென் றெண்ணி
 தக்கபல வாக்கியமுஞ் சேர்த்துப் பின்னுந்
 தமக்கிசைய வுரைகளுஞ்செய் தெழுதிக்கொண்டு
 புக்கபல விடத்துமதைப் பிதற்றித் தாமே
 புசிப்பதற்குப் பொருள்கவரு மிடம்ப ராங்கீழ்
 மக்களெனுங் கீரீஸ்தவர்தம் மியல்பின் யானும்
 மதித்தறிந்த வகைகிற்று வகுக்கு வேனே

பூதல மீதிலே எங்கள் விவிலிய
 புத்தக மொன்றுமே சத்திய மென்றுவீண்
 வாதுக்கள் செய்து திரிகின்ற மூடர்தம்
 மார்க்கமி தென்னேடி ஞானப் பெண்ணே. (92)

ஆசைகண் மூன்றையுந் தள்ளினான் முத்தியுண்
 டாமென்ற வாக்கியங் கண்டிருந் தும்வெகு
 காசு திரட்டிப்பெண் டாட்டியைக் கைவிடாக்
 கள்வர்க்கு முத்தியோ ஞானப் பெண்ணே. (93)

மண்ணாசை யாகாது காணியெல் லாம்விற்து
 வாய்த்த தருமங்கள் செய்யுமென் பாரவர்
 மண்ணாசை யாலே பலபல காணிகள்
 வாங்கிக்கொண் டாரேடி ஞானப் பெண்ணே. (94)

வட்டியை வாங்குதல் குற்றமென் றேதேவ
 வாக்கியஞ் சொல்லவும் பாக்கியந் தேடவே
 வட்டியை வாங்குகி றுர்நீதி விட்டிதம்
 மார்க்கத்திற் கேற்குமோ ஞானப் பெண்ணே. (95)

ஆண்டவர் கற்பனை காண்பர தாரத்தை
 அங்கையாற் றீண்டலுங் காண்டலுந் தீதென்பர்
 வேண்டிய பெண்கள்கை கோத்துத் தழீஇக்கொண்டு
 வீதி திரிகிறார் ஞானப் பெண்ணே. (96)

மாசார் மலத்தை விடுத்துக் குதத்திடை
 மண்ணிட்டு நீர்கொண்டு செளசஞ்செய் யாதவர்
 தேசிக ராம்பரி சுத்தரு மாமினிச்
 செப்புவ தேதேடி ஞானப் பெண்ணே. (97)

வல்வேடத் தார்க்கைப் பணக்கண்ணி குத்தி
 மனுப்பட்ட சிவாரி நாகத் தடைக்கிறார்
 புல்வேடக் காரர் குருவி பிடிப்பது
 போலேயன் றோவேடி ஞானப் பெண்ணே. (98)

வேண்டும் விவிலிய புத்தகத் துள்ள

விரோதத்தைக் கேட்கில் விடையொன்றுஞ் சொல்லா
ஆண்டவர் செய்ததற் காரென்ன செய்வதென் [மல்
ருற்றமற் சாற்றுவர் ஞானப் பெண்ணே. (99)

தாங்க ளனுட்டிக்கு மார்க்கத்தி லுள்ள

தலைதடு மாற்றஞ் சமஞ்செய்ய மாட்டாமல்
ஆங்குப் பிறர்மார்க்க மாராய்ந்து பார்க்கும்
அவசர மேதேடி ஞானப் பெண்ணே. (100)

ஆயுந்தம் மார்க்கத்தி லுள்ள நவைகள்

அடங்க மறைத்துப் பிறர்நவை பேசுதல்
தாயைப் பழித்து மகள்வேசை யாகிய
தன்மைபோ லாகுமே ஞானப் பெண்ணே. (101)

தண்ணீரா லப்போஸ் தலர்நான மெய்தாமை

தங்கள் விவிலிய நூலே விலக்கவும்
தண்ணீரா விங்கிவர் ஞானஸ்நா னஞ்செய்தல்
தான்மாறு பாடன்றோ ஞானப் பெண்ணே (102)

சொல்லும் விவிலிய புத்தகத் தோதிய

தொல்லோய்வு நாள்சனி வாரத்தைத் தள்ளியே
மெல்ல ஞாயிற்றினை யோய்வுநா ளாக்கும்
வியப்பென்ன வோவேடி ஞானப் பெண்ணே. (103)

தண்ணீரின் மூழ்குதல் ஞானஸ்நா னம்மென்று

சாற்றிய வாசகம் பார்த்திருந் தும்மவர்
தண்ணீரின் மூழ்காமற் கிள்ளித் தெளிப்பது
தப்பல்லவோ செப்பு ஞானப் பெண்ணே. (104)

சாராயங் கள்ளுக் குடிப்பது தான்மிகத்
தப்பென் றுபதேசித் தொப்பிக்கி றுரவர்
சாராயந் தானே தருமுத்தி யென்றெண்ணித்
தாங்கள் குடிக்கிறார் ஞானப் பெண்ணே. (105)

தன்னை வணங்கார்தஞ் சந்ததி நான்கு
தனையும் பரன்சீறித் தண்டிப்பா னென்றிடில்
அந்நிலை நில்லாரை மார்க்கத்திற் கூவி
அருநா குய்ப்பதென் ஞானப் பெண்ணே. (106)

அப்பத்தி னோடு மதுவைக் கிறீஸ்துவின்
ஆகத் தசையோ டிரத்தமாய் பாவித்து
செப்புந்தந் தெய்வத்தைத் தின்கிறார் வேறென்ன
தின்னமாட் டாரேடி ஞானப் பெண்ணே. (107)

பேணக் குருமார்கள் தக்கினை யேற்பது
பேதைமை யென்றெங்கும் போதிக்கி றுரவர்
காணிக்கை யேசுக் குருவுமுன் வாங்கிய
காரியந் தேராரோ ஞானப் பெண்ணே. (108)

சீருற்ற பற்பல தன்மங்கள் தானங்கள்
செய்கின்றோ மென்றெங்குந் தீட்டிவிட் டுக்காட்டிப்
பேருற் றிடப்பண்ணித் தாங்கள் வெகுபொருள்
பெற்றுக்கொண் டாரேடி ஞானப் பெண்ணே. (109)

மானுடர் தின்னப் படைத்தான் விலங்குபுள்
வர்க்கத்தை யீசனென் றோதுகி றுரவர்
மானுடர் தம்மை யவைகளுந் தின்றவின்
மாறிப் படைத்தாரார் ஞானப் பெண்ணே. (110)

நல்ல சுவையான மாமிச மாதலின்

நாமிரு கங்களைக் கொல்கின்றோ மென்றவர்

சொல்லி விடாமற் பராபரன் மேற்பழி

சூட்டவும் வேண்டுமோ ஞானப் பெண்ணே. (111)

புட்குத்திக் கொன்று விலங்கை வதைத்துப்

புசிக்கிறார் தங்கள் பசிக்கு ருசிக்கவே

முட்குத்தி நொந்தறி யாரோ வவருக்கு

மோகூழ்முண் டோவேடி ஞானப் பெண்ணே. (112)

தேடிக் குருக்களைத் தன்னயத் துக்காகச்

சீஷன் பிடிப்பது வேழுறை தேசிகர்

தேடிப் பணங்கொடுத் தாட்பிடித் தால்முத்தி

சேர்ப்பதெவ் வாறேடி ஞானப் பெண்ணே. (113)

உள்ளொன்ற தாகப் புறத்தொன்று காட்டி

உபாயத்தால் மூடிய பாயத்தைச் செய்கின்ற

கன்வர்தாந் கொண்ட விடம்பத்தை யாவருங்

காண்கில ரோவேடி ஞானப் பெண்ணே. (114)

கொல்லும் பிறச்சம யங்களி னின்றவர்

சோற்றுக்கும் சீலைக்கு மிந்தப்பொய் மார்க்கத்தைப்

புல்லிக்கொண் டாரென்ப தற்கொரு சான்று

புகலவும் வேண்டுமோ ஞானப் பெண்ணே. (115)

ஆதியா யோதிக்கு மோதியாய்ப் பூதங்கள்

ஐந்தாய்ச் சராசர மாயள வற்றிடுஞ்

சோதியாய் நின்ற பரசிவன் பாதமே

துத்தியம் நித்தியம் ஞானப் பெண்ணே (116)

யேசுமதபரிகாரம்

சீர்மேவுஞ் சர்வஞ்ஞ தாதிசாட் குண்ணியஞ்
சேர்ந்திடுஞ் சிவனேகனே
திகழ்கில லோககா ரணனாதி குருமூர்த்தி
தீவ்யபர மார்த்தனென்று
நேர்மேவு சிவனாதி காலத்தி லருள்செய்த
நிகமாக மங்கள்சொலவும்
நிகரறு மகான்கணல் லனுபூதி மான்களிது
நிச்சயமெனக் கழறவும்
எர்மேவு தர்க்காதி பலசாத் திரக்கடல்க
ளெல்லாங் கடந்தபுலவோர்
இதுமெய்ம்மை யிதுமெய்ம்மை யென்றுறுதி கூறிடவு
முவையெலாந் தெனியாமலே
பார்மேவு சிலமுடர் யேசுவெனு நரணையொரு
பரனென்று சொலும்வார்த்தையைப்
பற்றாது நரர்விலகி யுய்யவே யேசுமத
பரிகார முரைசெய்வேனே.

(1)

உள்ளத்தி னுணர்வுள்ள மிலேச்சர்தஞ் சமயநிலை
யொருசிறிது முணர்கிலாரோ
உறுமோசே புத்தக மிரண்டிலிரு பதினுமதி
உற்றமுப்பா னன்கினுங்
கொள்ளத் தகுநான்கி னுற்றபதி னன்கினுங்
கூறைந்தி னோரைந்தினுங்
கூறியிடு நான்குசந் ததிவரையி னுந்தந்தை
கொடுவினைகள் யாவையெனினுந்

தள்ளற் குடன்படான் கொடியதோ ரெரிச்சலொடு
 தண்டிப்பனா மெனவுமேற்
 தந்தைபிழை மைந்தரைத் தொடருமென வும்பரன்
 சாற்றினது சத்யமானால்
 அள்ளிப் பணங்கொடுத் தாளேன் பிடிக்கிறு
 ரவர்வார்த்தை கேட்பதறிவோ
 அமலபூ ரணசுத்த சச்சிதானந்தமய
 மாஞ்சிவனை யறிவதறிவே.

(2)

கணவனுடன் வாழவுங் கன்னியா மவனையக்
 கணவன் றொடாதிருக்கக்
 கர்த்தனா லொருமகவு பெற்றதாம் பெற்றதூஉங்
 காட்டுமாட்டுத் தொட்டிலில்
 இணையினங் குலமார்க்க மழியுமீம் மகவினா
 லென்றவன் குலவரசனா
 டெல்லாரு மாராய வப்பா லொளித்திட்ட
 விவனையொரு சீடனுற்ற
 துணையென விருந்தவன் கைக்கூலி யால்வந்த
 சோதனைச் சேவகர்க்குச்
 சொல்லிக் கொடுக்கவவர் கொல்லப் படும்பேசு
 துணைசெய்சற் குருவென்கிறார்
 அணுவளவு மிதினுண்மை காணவழி யில்லையே
 யவர்வார்த்தை கேட்பதறிவோ
 அமலபூ ரணசுத்த சச்சிதா னந்தமய
 மாஞ்சிவனை யறிவதறிவே.

(3)

நல்லப்பை மதுவாக்கி மிகுபேய்களைப் போக்கி
 நாடுகடன் மேனடந்து
 நவில்பெரும் பாடுகுட் டஞ்சன்னி பாதமொடு
 நவிசரம் முதனோயெலாம்

சொல்லிற் றெலைத்தான் கிறீஸ்துமுன் வென்கிலது
 துட்டர்கள் கண்கட்டுவித்தைத்
 தொழில்போ விருந்ததே தன்மரபின் யூதராற்
 சோரக் கிறீஸ்துவென்றே
 கொல்லப் படும்போது தனையிரட் சித்துக்
 கொளாதவன் பிறருக்குறுங்
 குறைதவிர்த் திடுவனோ விவன்பிதா வேயென்று
 கூவென்று குளறியழுதே
 அல்லப் படுங்கொலோ சற்குரு வெனும்பொருளு
 மவர்வார்த்தை கேட்பதறிவோ
 அமலபூ ரணசுத்த சச்சிதா னந்தமய
 மாஞ்சிவனை யறிவதறிவே.

(4)

தனியீச னாரைப் படைத்தது தனைத்தொழ்த்
 தன்மகிமை தோன்றவெவருந்
 தனைவேண்ட வென்கிலொரு பாபபுண் ணியமனுடர்
 தஞ்செயலில் வந்ததிலையே
 மனநீதி யில்லாம லவர்களிற் சிலரோங்கி
 வாழவுஞ் சிலர்தாழவும்
 வைப்பனோ நடுநீதி யிப்படிச் செய்வதோ
 மற்றவரில் வைரமுளனோ
 இனியா ரிதைக்கேட் டிரங்கியரு ளுங்கடவுள்
 யேசுவோ தேவகிருபை
 இல்லையொரு மனிதனது வல்லமையி னுல்முத்தி
 யேறலாம் மென்கிறாரே
 அநியாய வழியிந்த வழிபோல வில்லையே
 யவர்வார்த்தை கேட்பதறிவோ
 அமலபூ ரணசுத்த சச்சிதா னந்தமய
 மாஞ்சிவனை யறிவதறிவே.

(5)

கற்பனைசெய் பரனுயிர் படைத்தவுட னேநரகு
 காட்டிவிட யேசுவவர்தங்
 கன்மமது கைக்கொண்டு தன்னுயிர்ப் பலியிந்து
 காத்ததெனின் மரியையுதரத்
 துற்பவ முதற்றொட் டொளித்துத் திரிந்தவனை
 யோர்ந்துபரி சேயருக்கே
 உளவுயூ தாச்சொல்ல வொருமனையி னுட்பற்றி
 யூதர்கள் பிலாத்துவென்னுஞ்
 சொற்பெறு துரைக்குமுன் விடவவன் கொல்வித்த
 துறையினுற் பலிகொடுத்தற்
 ரொழினிரப் பினவர்க ளோயேசு வோவென்று
 தூக்கியது பார்க்கலாமே
 அற்பவிசு வாசிகளி தறியாம லலைகிறு
 ரவர்வார்த்தை கேட்பதறிவோ
 அமலபூ ரணசுத்த சச்சிதா னந்தமய
 மாஞ்சிவனை யறிவதறிவே.

(6)

எண்ணுற்ற யூதமத முறழ்யேசு மதமோ
 டியம்புரோ மன்சமயமே
 இகலுங் கிரேக்கமத மிழிபுரோ டெஸ்டான்
 டெனுஞ்சமய மாமிவையெலாம்
 நண்ணுற்ற கடவுளும் முதனுலு முற்பவமு
 நவில்பிறவு மொன்றாகவும்
 நாடினான் றினையொன்று பொய்யென மறுத்தோதி
 நவையுரைக்கின்ற தேதோ
 பண்ணுற்ற தொருதருவி லுறுபழத் துள்ளசுவை
 பலபழச் சுவையாகுமோ
 பகருமிவர் தம்முட் பகைத்திகழின் னெம்மதம்
 படிநில்ல தெனநம்பலாம்

அண்ணனைத் தம்பியுன் னப்பனா ரென்றனிக
 ரவர்வார்த்தை கேட்பதறிவோ
 அமலபூ ரணசுத்த சச்சிதா னந்தமய
 மாஞ்சிவனை யறிவதறிவே.

(7)

முடிவிலாக் கடவுடான் மோசே முதலோருக்கு
 முன்சொன்ன முதுசாத்திரம்
 முழுவதும் பழுதென்கி றுரொரு மாத்தினது
 மூலவோர் பழுதுபட்டால்
 இடையிலே வந்தகொம் புய்யுமோ விவர்கனா
 விசைபெற்ற மூவாயிரத்
 தேறுதூற் றென்றதாங் கலியாண்டு தன்னிலே
 யிழிமரியை பெறும்யேசுவாற்
 படிநூலாம் யேசுவின் சீடரால் வந்ததொரு
 பாங்கில்புது நூலாமதைப்
 பழுதின்மெய் நூலென்று நம்பிநர கக்குழி
 • படர்ந்திடப் பலரைமூட்டி
 அடியிலாப் புணையேறி நெடியகடல் போகிறார்
 அவர்வார்த்தை கேட்பதறிவோ
 அமலபூ ரணசுத்த சச்சிதா னந்தமய
 மாஞ்சிவனை யறிவதறிவே.

(8)

மங்கையா மரியைக்கு மணவாளன் யோசேப்பு
 மைந்தர்சில ரவரின்முத்த
 மகவினுக் கொருபாதி தெய்வத்வ மொருபாதி
 மானுஷிய மெனிலிரண்டு
 பங்கிலே யொருபாதி மயனுக்கு மொருபாதி
 பரிசுத்த வாவிக்குமுற்
 பவமான வோசுட்ட மண்ணுடன் பச்சைமண்
 பரிசிக்குமோ புறப்போல்

இங்குவே றொருசுத்த வாவிவந் தேசுவோ
 டியைந்ததென் றெய்வத்துவம்
 இடருழந் தறையுண் டிறக்குமோ மானுஷிய
 மியல்புட னிரட்சிக்குமோ
 அங்கமொன் றுற்பவ மிரண்டென் கிறுர்களே
 யவர்வார்த்தை கேட்பதறிவோ
 அமலபூ ரணசுத்த சச்சிதா னந்தமய
 மாஞ்சிவனை யறிவதறிவே.

(9)

ஊர்நம்ப வில்லையய லார்நம்ப வில்லையவ
 னொருமரபி னொருமதத்தோர்
 யூதர்நம் பவுமில்லை யுற்றசற் றத்தோரு
 முளமருள் பொருந்தினோனென்
 பார்நம்ப விலைபிசா சுகளினது தலைவனைப்
 பற்றியது கற்றதென்று
 பலர்நம்ப வில்லைமுற் பரிசேயர் பாடகர்
 பகர்ந்தவா சாரியரெனும்
 பேர்கொண்ட வவர்நம்ப விலைபிலாத் தொழுப்பர்
 பின்னையும் நம்பவில்லை
 பேயும் பிடித்ததென் றேவாக்கி யங்கன்பல
 பேசவும் யேசுவைத்தான்
 ஆர்நம்பு வாரவனை நீர்நம்பு மென்கிறு
 ரவர்வார்த்தை கேட்பதறிவோ
 அமலபூ ரணசுத்த சச்சிதா னந்தமய
 மாஞ்சிவனை யறிவதறிவே.

(10)

மோசேபா னைக்கண் டுடன்பேசி யவன்வாக்கு
 மூலமாய்ச் சமயமுறைமை
 முழுதுமெழு தியுமர்த்த மறியவிலை யோவவன்
 முறைப்படி நடந்தவர்களும்

யேசுவுஞ் சீடர்களு மப்பொரு ளறிந்திடவு
 மில்லையோ லுத்தேர்கல்வீன்
 என்னுமிவ ரிருவரோ வுண்மையாம் பொருளறிந்
 தெழுதினவ ரிவர்கண்முன்னே
 பேசுமவர் யாரினும் பெரியரோ ரோமான்
 பெயர்ச்சபையி னோரீவர்களைப்
 பேய்கொண்டு பெண்ணுசை நோய்கொண்ட சமயப்
 பிரட்டரென் நெழுதிவைத்தார்
 ஆசுமிக வுறுகுதர்க் கப்பறை யடிக்கிறார்
 அவர்வார்த்தை கேட்பதறிவோ
 அமலபூ ரணசுத்த சச்சிதா னந்தமய
 மாஞ்சிவனை யறிவதறிவே.

(11)

பெரியரோ மான்சபையி னிற்குருத் தன்மையைப்
 பெறவேண்டி யாசைமுன்றும்
 பேணுது நீங்கிமுன் றுறவியா கிப்பின்பு
 பெண்ணுசை கொண்டுமுன்செய்
 உரியசத் தியநியம மும்பொய்த்து நிலைகெட்ட
 லுத்தேர்திருத்து புதுநூல்
 உண்மையா மெனின்முன் பராபரன் சொன்னபடி
 யொழுகியருள் பெற்றதீர்க்க
 தரிசிக ளெலாம்பொய்ய ரோபுத்தி கேடரோ
 தங்கண்முது நூல்பொய்த்ததோ
 சாற்றரிய காமவெறி கொண்டலுத் தேரெனுஞ்
 சடனுமொரு கடவுளேயோ
 அரியசற் சமயவியல் பறியாம லலைகிறார்
 ரவர்வார்த்தை கேட்பதறிவோ
 அமலபூ ரணசுத்த சச்சிதா னந்தமய
 மாஞ்சிவனை யறிவதறிவே.

(12)

பட்டிமைத் தீர்க்கதரி சிகன்வருவ ராராய்ந்து
 பாருங்க ளென்றவாய்மைப்
 படியவர்க ளின்னமும் வந்திலர்க ளோவந்து
 பாழ்நரகி னிற்புகுந்து
 விட்டனர்க ளோநிகழு மிக்கால மாரீச
 வேடராய் வந்துமுன்சொல்
 மெய்ந்து லையுந்தேவ லிகிதத்தையுந் தள்ளி
 மெய்யென்று பொய்யுரைகளைப்
 கட்டினின் றலைகிறு ரோரோமை யார்தேர்ந்து
 கள்வரென் றெழுதுலுத்தேர்
 கல்வீன்கொ ளோவவர்கள் மாயையி னகப்படிந்
 கனமோச மாகவருமே
 அட்டிலிற் புலிகூடு பட்டதென வேதிரிவ
 ரவர்வார்த்தை கேட்பதறிவோ
 அமலபூ ரணசுத்த சச்சிதா னந்தமய
 மாஞ்சிவனை யறிவதறிவே.

(13)

மாற்குமுறை பத்தினும் மத்தேயு பத்தொன்ப
 தாறினு முதற்கொரிந்தி
 மருவேழி னும்பழைய பிரசங்கி புத்தகம்
 வந்திடுமிரண்டு தனினுந்
 தீர்க்கமிகு லுக்காமுன் நான்குபதி னுன்குடன்
 றிகழெண்ணி ரண்டுபதினெண்
 சேரத்தி யாயங்க ளினினும்வே றிடத்தினுந்
 திரியாசை யுடையர்முத்தி
 மார்க்கமுற லரிதரிதெ னச்சொன்ன தோர்ந்துமவர்
 மண்ணாசை பொண்ணாசைபெண்
 மருவாசை யென்னுந்து ராசைகளை நீக்கிலார்
 மருவுதந் நிலையயன்றி

யார்க்குமே முத்திவழி வேறில்லை யென்கிறார்
 ரவர்வார்த்தை கேட்பதறிவோ
 அமலபூ ரணசுத்த சச்சிதா னந்தமய
 மாஞ்சிவனை யறிவதறிவே.

(14)

நல்லபரன் மோசேக் குரைத்ததிக் கிரியைபலி
 நாளுநீர் செய்யுமென்று
 நம்பிமோ சேயெழுது மைம்புத் தகத்தினு
 நவின்றதே தபதியுதவும்
 வல்லசுத னக்கிரியை தள்ளினு னென்னிலவன்
 வாழுநா ளினில்வழங்கி
 வந்ததப் போஸ்தலரின் மூவாறின் மூவேழின்
 மருவிநா லாறின்வசனஞ்
 சொல்லிய தியேசுவின் பின்னுமவன் சீடரித்
 தொழினடப் பித்ததென்றே
 சூரியனை யங்கையான் மூடலா மாபரன்
 சொன்னதற் கிதுவிரோதம்
 அல்லவோ கிரியைபலி யக்கிரம மென்கிறு
 ரவர்வார்த்தை கேட்பதறிவோ
 அமலபூ ரணசுத்த சச்சிதா னந்தமய
 மாஞ்சிவனை யறிவதறிவே.

(15)

மன்னர்முத லாறிற் சலோமோனோர் கோயிலை
 வளம்படச் செய்துசெருபீம்
 மாட்டியொரு பொற்பெட்டி முட்டியத னுட்கர்த்தன்
 வாய்ந்த நாமந்தீட்டியே
 பன்னுகற் பலகையற் திரநடுவி னுட்டியே
 பகர்மேள தாளமுதலாந்
 பல்லிய முழங்கிடப் பூசைபுரி சரிதையைப்
 பார்த்திலர்கொ லோபடித்துஞ்

சொன்னபொரு ளறியா திருந்தார்க ளோமதி
 தொலைந்தவர்க ளோகுதர்க்கஞ்
 சொல்லியே பிரதிமா ராதனை யடாதென்று
 சம்மா புலம்புகின்றார்
 அன்னைசெய லறியாது பிறரைப் பழித்தனிக
 ரவர்வார்த்தை கேட்பதறிவோ
 அமலபூ ரணசுத்த சச்சிதா னந்தமய
 மாஞ்சிவனை யறிவதறிவே.

(16)

இறைவர்புத் தகமிரண் டிற்செத்த வேலீசா
 வென்பொரு சுவத்தினுயிரை
 ஈந்ததுவு மப்போஸ்த லரின்மூர்க்க புவுலரை
 யிடைத்துணிக ளிடமாந்தர்பால்
 உறைபேய்க னோய்களொடு பூதங்க ணீங்கியது
 மோதுபே துருவிநிழல்பட்
 டொருகோடி நராய்ந்து விட்டதுவு மவர்மனசி
 லுண்மையா மென்றுகண்டால்
 மறுசமய மீதிப்ப டிச்சொன்ன சரிதைகளை
 மாறுபா டென்றுவீணு
 வாயைத் திறப்பதென் நீதிப்ர மாணத்தின்
 மார்க்கமிவர் பார்க்கவிலையோ
 அறைவதெல் லாங்குறளை முதனால் வகைச்சொலா
 மவர்வார்த்தை கேட்பதறிவோ
 அமலபூ ரணசுத்த சச்சிதா னந்தமய
 மாஞ்சிவனை யறிவதறிவே

(17)

ஓரேழின் மத்தேயு முறைதனிற் பிறர்குற்ற
 முரைசெயிற் பிறருமவ்வா
 ரோதுவா ருன்கண்ணி லுத்திர மிருக்கமற்
 ரொருவர்கண் ணுற்றதிருணம்

பாரே லெனாயேசு சொற்றதுவும் மற்றவும்
 பார்த்துமறி வற்றமூடர்
 பரசமய நூல்களைத் தெய்வத்தை நடைகளைப்
 பரகுலா சாரமதனைச்
 சீரார் தவங்களை யிகழ்ந்துபல புத்தகந்
 தீட்டியே கூலியாட்கள்
 சேர்த்துவைத் தெங்குங் கொடுத்தலைகி றுர்தமது
 தேசிகன் மொழிமறந்தார்
 ஆராகி லும்பகஷ் பாதஞ்சொல் வோரென்னி
 லவர்வார்த்தை கேட்பதறிவோ
 அமலபூ ரணசுத்த சச்சிதா னந்தமய
 மாஞ்சிவனை யறிவதறிவே.

(18)

முழந்தாளி னின் றுகை யேந்தியண் னாந்துகண்
 மூடினாற் பரமண்டலம்
 முடுகுமோ யேசுவங் கைக்கிரியை காற்கிரியை
 முன்றள்ளி விடவில்லையோ
 உளந்தான் மகாசுத்த மாய்நிற்கி றோமென்னி
 லுட்பட்டதைக் கண்டதா
 ரொப்பித்த சம்பளத் தான்முழந் தானுன்று
 வேரூமுட் பரிசுத்தரோ
 களைந்தாசை மூன்றையுந் தவமியற் றுர்முத்தி
 காண்பதரி தரிதென்றுலுக்
 காமாற்கு மத்தேயு முன்னெழுது வாக்கியங்கள்
 கண்டுமிவர் பதரைவாரி
 யளந்தார்க ளென்னவீ னாகவே னலைகிறு
 ரவர்வார்த்தை கேட்பதறிவோ
 அமலபூ ரணசுத்த சச்சிதா னந்தமய
 மாஞ்சிவனை யறிவதறிவே.

(19)

குருட்டுவழி என்றெழுதி விட்டதவர் தம்முடைய
 குலமார்க்க வழியையென்று
 கூறலா மாதாமை யேவானை முதன்முதற்
 குருடாய்ப் படைத்தவர்களை
 மருட்டுவழி யாக்கியபி மானவறி வில்லாமன்
 மாற்றுவழி நச்சுமாமும்
 வைத்தவழி நாகத்தி லுய்க்கும்வழி சிலநாளில்
 வந்தவழி மனுடர்செய்த
 இருட்டுவழி முற்கடவுள் சொன்னதை விலக்கும்வழி
 யிடையிலே வந்தவழிதான்
 எந்தவழி யந்தவழி யேகுரு டெனக்கொள்க
 வினியகதி சேரும்வழியாம்
 அருட்டுறையின் வழிசற்று மறியாம லலைகிறு
 ரவர்வார்த்தை கேட்பதறிவோ
 அமலபூ ரணசுத்த சச்சிதா னந்தமய
 மாஞ்சிவனை யறிவதறிவே.

(20)

மும்மூர்த்தி லக்ஷணமி தென்றச் சடித்துவிடு
 முறையவர்கண் முறைமையென்றே
 மொழியலா மூர்த்திகளொர் மூவர்களு மவர்கட்கு
 முதல்வரா யுறுவரவர்க
 டம்மூர்த்தி மரியைக்கு மகவுண்டு பண்ணினது
 தச்சனுக் கவளைமுறைமைத்
 தாரமா நியமித்த பின்பல்ல வோவதைச்
 சந்தேக மென்னலாமோ
 எம்மூர்த்தி களினியல்பு மோதுதம் மூர்த்திகளி
 னியல்புபோ லாகுமெனவே
 எண்ணியோ தாமெழுதி விடுகிறு ரிகழ்கிறு
 ரேகநா யகசிவனெனும்

அம்மூர்த்தி லக்ஷ்மொ ரெள்ளளவு மறியார்க
 ளவர்வார்த்தை கேட்பதறிவோ
 அமலபூ ரணசுத்த சச்சிதா னந்தமய
 மாஞ்சிவனை யறிவதறிவே

(21)

ஓதுவழு நெறியென்ப தேதென மனத்தினுய்த்
 துணர்வுளோ ருணரின்மேனாள்
 உத்தம பராபரன் திருவுளங் கொண்டருளு
 முண்மையாம் பழையரியமம்
 ஏதெனி லுமக்குங்க டலைமுறைக் கெல்லா
 மியற்று நித்தியகட்டளை
 இதுவென்று நியமித்து மோசெயைம் புத்தகத்
 தெழுதவவ் வாறுமுன்னோர்
 மேதக நடந்தநெறி தனைவிலகி யிடையினார்
 வீணே யமைத்தநெறியை
 மெய்யென்று நம்பியதி னிற்பதே வழுநெறி
 விளக்கமா விதுதெரியுமே
 ஆதிநிக மாகமந் நெறிவழு வெனச்சொல்லு
 மவர்வார்த்தை கேட்பதறிவோ
 அமலபூ ரணசுத்த சச்சிதா னந்தமய
 மாஞ்சிவனை யறிவதறிவே.

(22)

தேசகலு மூன்றாசை யுடையவர்கண் முத்தியிடை
 சேர்வதரி தரிதொட்டகஞ்
 சிற்றூசி யின்காதி னுழைவதெளி தென்றேசு
 சீடர்க் குரைத்துநீங்கள்
 காசுகண் மடிப்பைகண் வேண்டுசம் பாரங்கள்
 கட்டிக் சுமக்கவேண்டாங்
 கர்த்தனே தருவனென் றருள்செய்த மொழியெலாங்
 கழுதையுப தேசமாக்கிப்

பேசுறு மிலேச்சர்வெகு தூரத்தி னின் றுதம்
 பெண்டிரையு மைந்தர்க்ளையும்
 பேணுபல பொருள்களையு முணவாடை முதலவும்
 பிரியாது கொண்டுவந்தே
 ஆசில்யே சுவின்ரு ளடைந்துளோ மென்கிறு
 ரவர்வார்த்தை கேட்பதறிவோ
 அமலபூ ரணசுத்த சச்சிதா னந்தமய
 மாஞ்சிவனை யறிவதறிவே.

(23)

தங்கள்சபை யிடைசேர்ந்தி யேசுமத மல்லாது
 சற்சமய மில்லையென்று
 சாற்றிவே டமுமாற்றி மிகமிக மருட்டியே
 தாங்களிட ரொடுகொடுத்த
 பொங்குபல நிதியாடை போசனங் கல்விதரு
 புத்தகமெலாங் கவர்ந்து
 புறமேகி முழுகிமெய்ந் நீறணிந்துயர் பத்தர்
 போற்சிவா லயமேகியே
 மங்கலப் பூசைக்கு வேண்டுதிர வியமீந்து
 மறைவாக வேதொழுதுபின்
 மறுவேட மோடுதஞ் சபைசேரும் வஞ்சகரை
 மகிழ்வொடு தழீஇமிலேச்சர்
 அங்கணுயர் கதிமருவு சுத்தரவ ரென்கிறு
 ரவர்வார்த்தை கேட்பதறிவோ
 அமலபூ ரணசுத்த சச்சிதா னந்தமய
 மாஞ்சிவனை யறிவதறிவே.

(24)

பின்வருஞ் செய்யுட்கள் இரண்டும் கிறிஸ்து மதத்திலே
வேதன் நிமித்தம் பிரவேசித்த சிலரை யாழ்ப்பாணத்து உடு
விலில் இருந்த பாதிரியார் விலக்கியபோது விலக்கப்பட்
டார் கூற்றாகக் கூறிய ஆசிரியவிருத்தங்கள்.

நல்லவழி காட்டுவோ முடுபுடைவை சம்பளம்
நாளுநா ஞந்தருகுவோம்
நாம்சொல் வதைக்கேளு மெனமருட் டிச்சேர்த்து
நானமுஞ் செய்துவிட்டார்
மெல்லமெல் லப்பின்னை வேலையிங் கில்லைநீர்
வீட்டினிடை போமென்கிறார்
வேண்டியொரு கன்னியைக் கைக்கொண்டு கருவாக்கி
விட்டபின் கணவன்வேலை
இல்லை போவென்று தள்ளுவது போலுமே
இனியெம்மை யெம்முறவினோர்
எட்டியும் பாரார்கள் கிட்டவும் வாரார்கள்
ஏர்பூட்டி யுழவுமறியோம்
அல்லலா மிம்மைக்கு மறுமைக்கு நரகினுக்
கள்ளாகி மிகவழிந்தோம்
ஆபரா பரனே கிறீஸ்தவர்க ளெங்களை
அடுத்துக் கெடுத்தார்களே.

(1)

வண்டியேன் மஞ்சமேன் கதிரையேன் குதிரையேன்
வாங்குமெத்தைகள் சிவிகையேன்
வட்டித்த கவிகையேன் மல்லிகைச் செடிகளேன்
வாழைகமுருயர் தோட்டமேன்

பெண்டிரேன் பிள்ளையேன் றிரவியத் தேட்டமேன்
பேணிவரு காணியினமேன்

பேரின்ப ஞானவழி யிதுகொலோ யேசுவும்
பின்பற்று சீடருங்கைக்

கொண்டதோ விவையெலா மவர்நின்ற ஞானவழி
கூறிநற் புத்திசொல்லிக்

குணமாக்க வல்லவிவர் பணமாக்க வந்தது
குறிப்பறிந்தும் வறுமையால்

அண்டினே முண்ணவு முடுக்கவும் வாழவு
மதற்குமங் கிடமில்லையே

ஆபரா பரனே கீறிஸ்தவர்க ளெங்களை
அடுத்துக் கெடுத்தார்களே.

(2)

குமாரசுவாமிப்புலவர் இயற்றிய நூல்கள்

இலக்கியச்சொல்லகார்தி. இது சிந்தாமணி சிலப்பதிகாரம் முதலியவைகளிலும் பாரதம், இராமாயணம், கந்தபுராணம் முதலியவைகளிலும் வருகின்ற அருள் சொற்களாகிய இலக்கியச் சொற்கள் பலவிற்குப் பொருள் விளக்குவது. ரூ. க. அணு ச.

தீருவாதவூர்புராணவுரை. பல ஏட்டுப் பிரதிகள் கொண்டு திருத்தப்பட்ட மூலபாட முடையது. உரை புதிதாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றது ரூ. க. அணு ச.

அகப்பொருள்விளக்கப்புத்துரை. மேற்படி புலவரவர்களும் திரு. த. கனகசுந்தரம் பிள்ளையவர்களும் இயற்றியது. இது பல சூத்திரங்களுக்குப் புத்துரை கூறியும், விடயங்களையும் உதாரணங்களையும் ஒருங்கு கூட்டி விளக்கியும், பலவாறு புதுக்கியது. ரூ. க. அணு ச.

கம்பராமாயணப் பாலகாண்டம் அரும்பதவுரை. புலவரவர்களும் மேற்படி திரு. த. க. பிள்ளையவர்களும் இயற்றியது. இது முன்னுள்ள அச்சுப் பிரதிகளிலும் பார்க்கத் திருத்தம் பெற்றுள்ளது. பல செய்யுட்கள் பல ஏட்டுப் பிரதிகளோடு ஒப்பு நோக்கித் திருத்தப் பெற்றுள்ளன. திருத்தப்பட்ட மூல பாடங்கள் மிகவும் பொருத்தம் உள்ளன. அரியனவும் புதியனவுமாகிய அரும்பதவுரையும் அமைந்துள்ளது. ரூ. உ.

இதோபதேசம். இது வடமொழி இதோபதேசத்தைச் சுருக்கித் தமிழில் வசன ரூபமாக எழுதப்பட்டது. இது பள்ளிக் கூட மாணவர் உபயோகிக்கத் தக்கது. அணு அ.

சிசுபாலசரிதம். இது வடமொழியிற் சிசுபாலவதம், மகாபாரதம், பாகவதம் முதலிய இதிகாசங்களிற் சொல்லப்படும் சிசுபாலன் என்பவனுடைய கதையைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வசனரூபமாகப் பள்ளிக்கூட மாணவர் பொருட்டு எழுதப்பட்டது. அணு சு.

மேகதூதக்காரிகை. இது குபேரன் சாபத்தாற் பிரிந்திருந்த இயக்க னொருவன் தன் மனைவிக்குத் தூது விட்டதாகப் பலவித வருணனை யமைத்து வடமொழியிற் காளிதாச மகாகவி செய்த மேகதூதத்தின் பொருள்களைத் தமிழிற் பெயர்த்துக் கட்டளைக் கவித்துறையிற் செய்தது. அணு சு.

சாணக்கியநீதிவேண்பா. வடமொழியிற் சாணக்கிய பண்டிதர் செய்த சாணக்கியசதகம் என்னும் நீதிநூலின் மொழிபெயர்ப்பு. அணு உ.

மாவைப்பதிகம். இது மாவைச் சுப்பிரமணிய சுவாமி மீது பாடப்பட்டது. அணு உ.

இராமோதந்தம். இது இராமாயணக் கதையைச் சுருக்கிக் கூறும் இராமோதந்தம் என்னும் சம்ஸ்கிருத நூலின் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு. பெரும்பாலும் விருத்தப்பாவாற் செய்யப்பட்டது. அணு உ.

சூடாமணிநிகண்டு, முதலாவது தொகுதி. இது அருகன் சிவன் முதலிய தேவர்களின் நாமங்களாகிய அருகன், எண்குணன், சங்கரன், முதலிய பதங்களுக்கெல்லாம் வடநூல்களிலும், தமிழ் நூல்களிலும் தேடி எழுதப்பட்ட ஒன்றும் பலவுமாகிய பொருள் களையும் சில பதங்களின் கதைகளையும் உடையது. அணு ச.

சூடாமணிநிகண்டு, இரண்டாவது தொகுதி. இது முதலாவது போல எழுதப்பட்ட சொற்பொருளுடையது. அணு டி.

மறைசையந்தாதி. அரும்பதவுரை. அணு உ.

சதாசாரக்கவித்திரட்டு. பல நூல்களிலிருந்து திரட்டப்பட்ட கவிக்களையுடையது. அணு உ.

சிவத்தோத்திரக்கவித்திரட்டு. இது தேவாரம், திருவாசகம், திருப்பல்லாண்டு, திருப்புகழ், பெரியபுராணம், திருப்பொற் சுண்ணம் முதலியன அடங்கியது. அணு ஈ.

முத்தகபஞ்சவிஞ்சதி. இது சுன்னாகம் மூத்துக்குமார கவிராசர் இயற்றிய பல தனி நிலைக் கவிக்களைத் திரட்டி அச்சிடப்பட்டது. அணு உ.

கு. அம்பலவாணபிள்ளை,

சுன்னாகம், யாழ்ப்பாணம், இலங்கை.

குமாரசுவாமிப்புலவர் இயற்றிய நூல்கள்
தமிழ்ப்புலவர் சரித்திரம்.

இது தமிழ்மொழிக்கணுள்ள இலக்கியலக்கணங்களைக் கலக்கமறக் கற்றுத் தெளிந்த மெய்யுணர்வும் பிரபந்தஞ் செய்யும் பெருவலியுமுடைய இருநூறு புலவர்களின் சரித்திரச் சுருக்கம் அமைந்துள்ளது. இதனைக் கற்பவர் முற்காலத்திலே அரசர்களும் பிரபுக்களும் புலவர்கட்குச் செய்த ஔபசாரிகங்களையும், கல்வி வளர்ச்சிக்கும் உள்ளக் கிளர்ச்சிக்கும் காரணமான் சரித்திர பாகங்களையும், பல்வகை நூல்களின் நாமதேயங்களையும், சொல்லும்பொருளும் சுவை படப்பாடிய பல்வகைக் கவிகளையும், கவிகளின் பொருள்களையும், திருக்கு, மடக்கு, சிலேடை முதலிய சொல்லணிச் சுவைகளையும், வேறு சுவைகளையும், ஆரியசொற்களையும் அறியவல்லவராவர். ரூ. ௨.

தண்டியலங்காரப்புத்துரை, (இரண்டாம் பதிப்பு).

இது முன்னைய பதிப்பிலும் பார்க்கப் பல திருத்தங்கள் பெற்றுள்ளது. விஷயங்கள் ஒவ்வொன்றும் விளக்கமுறும் வண்ணம் வேறுவேறுகப் பிரித்தும், உதாரணச் செய்யுட்களைத் தக்கவாறு அமைத்தும் விளங்குகின்றது. ரூ. ௧. அணு ௧௨.

யாப்பருங்கலக்காரிகைப்புத்துரை, (இரண்டாம் பதிப்பு).

இது நிர நிறையாகக் கூறிய இலக்கணப்பாக்களையும் உதாரணப் பாக்களையும் இயைபுறப் பிரித்துக் காட்டியும் முன்னிலாது கட்டளைக்கவிப்பா கட்டளைக்கவித்துறை என்னுமிவற்றினங்களைப் புதிதாகச் சேர்த்தும் வண்ணங்களின் பொருள்களை விளக்கியும் சிற்சில உதாரணச் செய்யுட்களைப் புதிதாகக் காட்டியும் சிறப்பும் விளக்கமுமுற எழுதப்பட்டது. ரூ. ௧. அணு ௮.

ஞானக்கும்மி, யேசுமதபரிகாரம்.

இவை சுன்னாகம் முத்துக்குமார கவிராசரவர்கள் கீழீஸ்த பாதிரிமார் போதனைகளைக் கண்டித்துப் பாடிய நூல்கள். அணு ௩.

கு. அம்பலவாணபிள்ளை

சுன்னாகம், யாழ்ப்பாணம், இலங்கை